

แนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอย
พระพุทธรูป กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ จังหวัดจันทบุรี
Approach to Traffic Safety Management for Tourists Who Visit the Buddha's
Footprint at Khao Khitchakut National Park, Chanthaburi Province

ปวีณรัตน์ เวชมนีศรี * นฤตลภัสสร จักษุเดโชวิชย์*

Paweenrat Wechmaneesri* Naruedolrapasson Jaksudechovanith*

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ*

Royal Police Cadet Academy*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการ รอยพระพุทธรูป กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ จังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ จังหวัดจันทบุรี 2) เพื่อศึกษาการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ จังหวัดจันทบุรี และ 3) เพื่อกำหนดแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็น นักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป อุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 400 คน วิธีการศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งเป็นศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป อุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ได้แก่ สถิติเชิงพรรณน (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง หาความสัมพันธ์โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยใช้ t-test, f-test และ one way ANOVA การหาผลต่างของระดับความคิดเห็นด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparisons Test) ทดสอบด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference และวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน (Multiple Linear Regression Analysis) ส่วนที่สองเป็นการศึกษาการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป อุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ ซึ่งในการเก็บข้อมูลใช้การสนทนากลุ่มผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจราจร และการสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารของหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ผลการศึกษาพบว่า มาตรการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรในปัจจุบัน ส่งผลต่อแนว

ทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิซมภูฏ จังหวัดจันทบุรี เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Regression Coefficient)

Received: 2020-07-28; Revised: 2020-11-10; Accepted: 2020-11-29

พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม ด้านบุคคล และด้านยานพาหนะ ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาชมสักการรอยพระพุทธรูปอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในเรื่องของมาตรการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรในปัจจุบันทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กับวิธีการเดินทางไม่ว่าจะเป็นการเดินทางเท้า และวิธีการนั่งรถโดยสารบริการรับ-ส่ง เพื่อขึ้นไปสักการรอยพระพุทธรูป ควรที่จะมีมาตรการที่ควบคุมป้องกันที่เพิ่มขึ้นและมีความเข้มงวดในการควบคุมป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว และในส่วนมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรที่คาดหวังสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาชมสักการรอยพระพุทธรูป ที่ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาชมสักการรอยพระพุทธรูป วิทยาลัยการศึกษายุทธศาสตร์แห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Regression Coefficient) พบว่าด้านสภาพแวดล้อม และยานพาหนะ ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาชมสักการรอยพระพุทธรูปอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวยังมีความคาดหวังในเรื่องของสภาพแวดล้อม และยานพาหนะในการให้บริการรับ-ส่งนักท่องเที่ยว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการเดินทางไม่ว่าจะเป็นวิธีการเดินทางเท้าและวิธีการขึ้นรถโดยสาร บริการรับ-ส่ง ต้องการให้มีมาตรการที่ให้เกิดความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว

คำสำคัญ: แนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจร, ประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูป, อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ

Abstract

This research was on the approach to traffic safety management for tourists who visit the Buddha's Footprint at Khao Khitchakut National Park, Chanthaburi province. It involved mixed method research which aimed to: 1) study traffic problems affecting tourists who visit the Buddha's Footprint at Khao Khitchakut National Park, Chanthaburi province; 2) study traffic safety management for tourists who visit this place; and 3) define the approach to traffic safety management for tourists who visit this place. The samples of this research consisted of 400 tourists who visited this place. The research consisted of two parts. The first part was the study and analysis of traffic problems affecting tourists who visit the Buddha's Footprint at Khao Khitchakut National Park, Chanthaburi province. The data collection was carried out by surveying the samples' opinions using a 5-point scale questionnaire. This research used descriptive statistics for the analysis of general information about the samples. Correlations were identified by testing the difference in the mean values using the dependent t-test, F-test, and one-way ANOVA. The difference in their opinion levels was identified using the multiple comparisons test. The difference was tested using Fisher's least significant difference and multiple linear regression analysis. The second part of the research was dedicated to the study of the approach to traffic safety management for tourists who visit the Buddha's Footprint at Khao Khitchakut National Park, Chanthaburi province. In this

part, data collection was conducted through focus-group discussions with people involved in traffic management and in-depth interviews with executive officers, police officers, park officers, and administrative officers. The study indicated that current traffic safety management measures had an impact on the traffic safety management approach. The regression coefficient values revealed that the environment, individuals, and vehicles had an impact on the traffic safety management approach. This demonstrated that these three areas of traffic safety management measures had a relationship with two modes of transport – travel on foot and by shuttle bus to the Buddha’s Footprint site. There should be more accident control and preventive measures, and they should be strictly enforced to ensure safety for tourists. In terms of expected traffic safety management measures, the regression coefficient values showed that the environment and vehicles affected the approach to traffic safety management for tourists. This demonstrated that the tourists had an expectation about tourist safety measures in terms of the environment and travel on foot and by shuttle bus.

Keywords: Traffic Safety Management Approach, Visit to the Buddha’s Footprint ,
Khao Khitchakut National Park

บทนำ

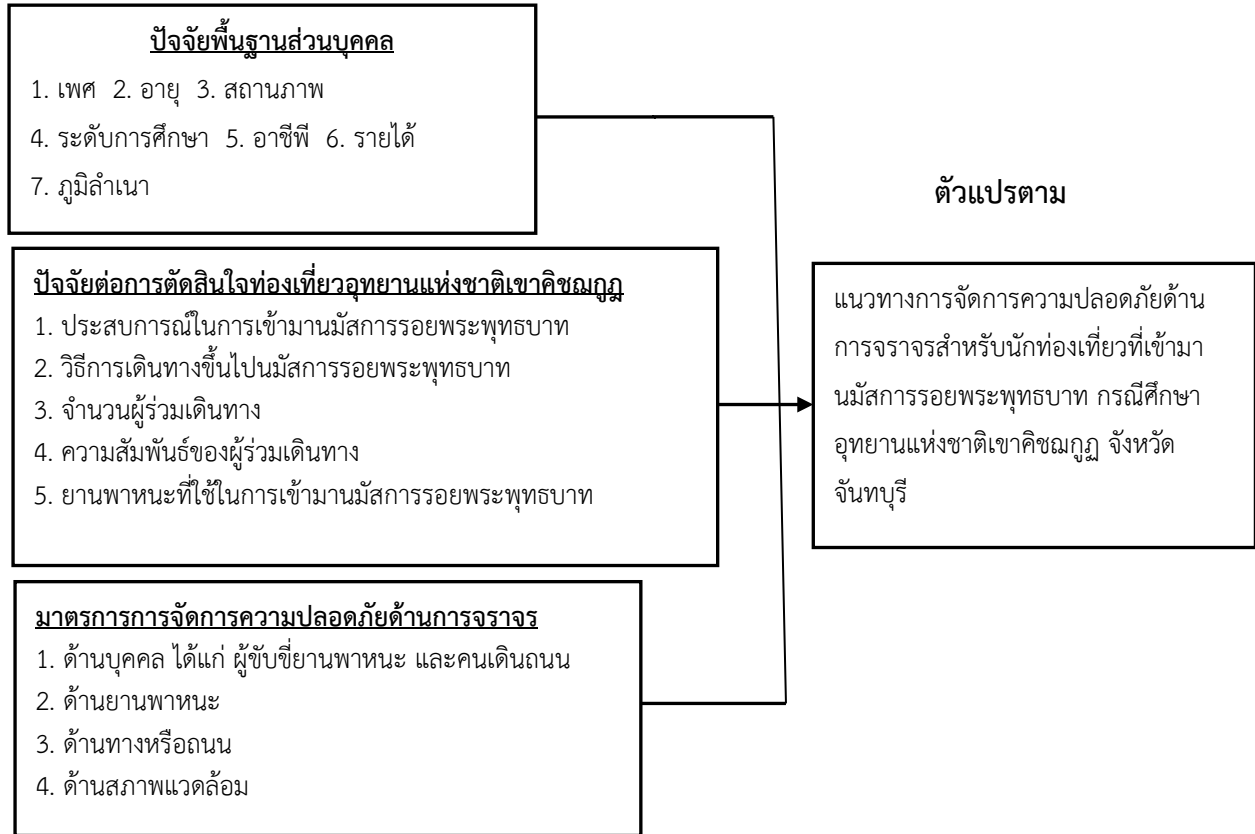
ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นหัวใจสำคัญในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่จะทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้ามาท่องเที่ยวในสถานที่นั้นๆ ซึ่งมาตรการจัดการความปลอดภัยต่างๆ ทำให้นักท่องเที่ยวมีความมั่นใจว่าการเดินทางท่องเที่ยวต้องได้รับความคุ้มครองป้องกันและได้รับความสะดวกจากประเทศเจ้าภาพ รวมถึงมาตรการการช่วยเหลือและแก้ไขสถานการณ์เหตุต่างๆ ได้รวดเร็วและถูกต้อง เป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างเป็นรูปธรรมและทันที่ โดยเฉพะอย่างยิ่งการเดินทางของนักท่องเที่ยว (ทวีป ศิริรัศมี, 2551) และข้อมูลจากองค์การด้านความปลอดภัย (Make Road Safe & FIA Foundation) ที่ได้ทำบันทึกชื่อ “การเดินทางที่เลวร้าย Bad Trip : International Tourism and Road Death in Developing World” ได้จัดอันดับความเสี่ยงในการเดินทางในประเทศไทยไว้เป็นอันดับที่ 2 รองจากฮอนดูรัส โดยพบว่ามีนักท่องเที่ยวของอเมริกามีอัตราการตายในประเทศไทย ถึง 50 ต่อ ประชากรนักท่องเที่ยว 1 แสนคน โดยได้ระบุของสาเหตุสำคัญนั้น คือ ประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ แต่กลับไม่ได้ให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบาย และมาตรการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการความปลอดภัยของทางถนนให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งปล่อยให้เป็นการของภาคเอกชนและภาคธุรกิจการท่องเที่ยวต้องลงทุนในด้านความปลอดภัยเอง รวมทั้งขาดระบบการติดตามกำกับในด้านความปลอดภัยในเรื่องดังกล่าว (สำนักประชาสัมพันธ์เขต 1 ,2556) ที่น่าสนใจก็คือ ผลการวิจัยทั้ง 2 เรื่องชี้ตรงกันว่าอุบัติเหตุในการเดินทางบนท้องถนนและรวมถึงมาตรการควบคุมและป้องกันด้านความปลอดภัยในด้านการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวส่งผลที่สำคัญต่อภาพลักษณ์ และการตัดสินใจในการมาท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ โดยจากสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้ามานมัสการรอยพระพุทธบาท อุทยานแห่งชาติเขาชีชมภู จังหวัดจันทบุรี ในช่วงประมาณ 2 เดือน มี

นักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาหลายอย่าง รวมถึงปัญหาที่สำคัญด้านการจราจร ส่งผลทำให้การจราจรมีการติดขัดในช่วงเปิดให้นักท่องเที่ยวขึ้นไปมัสการรอยพระพุทธรบาท และการเกิดอุบัติเหตุเฉี่ยวชนกันในพื้นที่เขาชีเมฆภู โดยเฉพาะรถโดยสารบริการรับ-ส่งนักท่องเที่ยว ซึ่งมีความเร่งรีบที่จะให้บริการรับ-ส่งนักท่องเที่ยวให้เพียงพอต่อความต้องการที่ขึ้นไปมัสการรอยพระพุทธรบาท มีให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งทำให้พนักงานผู้ขับขี่เกิดความอ่อนเพลีย หรือเกิดความประมาทเกิดอุบัติเหตุได้ ทำให้นักท่องเที่ยวเป็นกังวลในเรื่องความปลอดภัยในการโดยสารรถยนต์บริการรับ-ส่งนักท่องเที่ยว จากปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น รวมถึงความปลอดภัยด้านการจราจร ซึ่งเดิมในการบริหารจัดการในการจัดประเพณีมัสการรอยพระพุทธรบาท เขาชีเมฆภู นั้น ทางคณะสงฆ์เป็นผู้บริหารจัดการทั้งหมด ส่วนใหญ่ไม่มีมาตรการความปลอดภัยด้านการจราจรที่ชัดเจน จึงทำให้เกิดปัญหาและอุบัติเหตุบ่อยครั้ง จากข้อมูลทางสถิติคดีจราจร สภ.เขาชีเมฆภู จังหวัดจันทบุรี ในปี พ.ศ. 2558 มีนักท่องเที่ยวเกิดอุบัติเหตุ โดยรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ สาเหตุขับรถเร็วขาดใจ จำนวน 2 ราย และในปี พ.ศ. 2560 มีคดีจราจร 2 กรณี โดยมีการเกิดอุบัติเหตุสำหรับรถโดยสารบริการรับ-ส่งนักท่องเที่ยวเฉี่ยวชนกันสาเหตุจากการขับรถเร็วของผู้ขับขี่รถโดยสารทำให้นักท่องเที่ยวขาดใจ จำนวน 11 ราย มีผู้บาดเจ็บสาหัส จำนวน 4 ราย สาเหตุขับรถเร็ว ซึ่งทำให้ภาพลักษณ์และเกิดความไม่เชื่อมั่นที่ไม่ดีในการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ในปีพ.ศ. 2560 ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี มีนโยบายให้ทางหน่วยราชการเข้าไปบริหารจัดการงานประเพณีมัสการรอยพระพุทธรบาท โดยพื้นที่เป็นพื้นที่รับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติเขาชีเมฆภู ในการดำเนินงานจะต้องอาศัยความร่วมมือจากฝ่ายคณะสงฆ์ และฝ่ายฆราวาส เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามามัสการรอยพระพุทธรบาท เขาชีเมฆภู เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการบริหารจัดการด้านมาตรการความปลอดภัยให้พื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาชีเมฆภูเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ปลอดภัย รวมถึงให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาชีเมฆภู เพื่อสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจในปัญหาด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามามัสการรอยพระพุทธรบาท และมาท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เพื่อให้ได้แนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามามัสการรอยพระพุทธรบาท อุทยานแห่งชาติเขาชีเมฆภู จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและความเชื่อมั่นในมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวต่อไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามามัสการรอยพระพุทธรบาท กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาชีเมฆภู จังหวัดจันทบุรี 2) เพื่อศึกษาการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามามัสการรอยพระพุทธรบาท กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาชีเมฆภู จังหวัดจันทบุรี 3) เพื่อกำหนดแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามามัสการรอยพระพุทธรบาท กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาชีเมฆภู จังหวัดจันทบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้ศึกษาวิจัย ใช้การวิจัยรูปแบบผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดกระบวนการวิจัยดังนี้

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่มีประมาณ 815,319 คน (ที่มา: อุทยานแห่งชาติเขาคิซมกุฎ จังหวัดจันทบุรี , 2561) คำนวณกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 โดยการเก็บข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จนครบตามจำนวนที่ต้องการ 400 คน และ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย มีดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group) คือ ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจราจร จำนวน 7 คน และกลุ่มที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจตำแหน่งชั้นสัญญาบัตร ระดับผู้บริหารหน่วยงาน ปฏิบัติงานโดยตรงในเรื่อง

การบังคับใช้กฎหมาย เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ระดับผู้บริหารหน่วยงาน เป็นเจ้าของพื้นที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานโดยตรง และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ระดับผู้บริหารหน่วยงาน รวมทั้งหมด 3 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง ห้วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2561 โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 12 ข้อ ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้, ภูมิลำเนา, ประสบการณ์ในการเดินทาง, วิธีการเดินทาง, จำนวนผู้ร่วมเดินทาง, ความสัมพันธ์ของผู้ร่วมเดินทาง, ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรบาท ทัศนศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี มีอยู่ 4 ด้าน คือ 1) ด้านบุคคล จำนวน 16 ข้อ 2) ด้านยานพาหนะ จำนวน 11 ข้อ 3) ด้านทางหรือถนน จำนวน 6 ข้อ 4) ด้านสภาพแวดล้อม จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นซึ่งคำนวณด้วยสูตรคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟา ด้วยวิธีของ Cronbach เท่ากับ .08 และ 3) ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ได้แก่ เพื่อศึกษาปัญหาการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรบาท ทัศนศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมาสร้างแบบสัมภาษณ์ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง โดยการสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึก

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง หาค่าความสัมพันธ์/การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ใช้ t-test dependent และทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One way ANOVA /การหาผลต่างของระดับความคิดเห็นด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparisons Test) ด้วยค่าสถิติ Fisher's Least Significant Difference (LSD) และการหาค่าความสัมพันธ์ด้วยวิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับการวัด และประเภทของตัวแปรที่ศึกษา โดยการกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วจึงนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณไปสร้างแบบสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) ตามประเด็นสำคัญ

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 53.3) มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 40-44 ปี (ร้อยละ 28.3) สถานภาพสมรส (ร้อยละ 54.3) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า (ร้อยละ 64.5) มีอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 28.3) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 25,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 69.8) ส่วนใหญ่เป็นคนอยู่ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี (ร้อยละ 29.0) ประสบการณ์ในการขึ้นไปสัมผัสการรอยพระพุทธรบาทเคยขึ้นไป 2-5 ครั้ง (ร้อยละ 64.5) นั่งรถโดยสารบริการรับ-ส่ง (ร้อยละ 90.5) ผู้ร่วมเดินทาง 1-3 คน (ร้อยละ 61.5) มากับเพื่อน (ร้อยละ 45.8) และส่วนใหญ่มารถยนต์เก๋ง (ร้อยละ 67.5)

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรบาท

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัส รอยพระพุทธรูปภาพรวมในปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.99$) เพื่อพิจารณา พบว่าด้านยานพาหนะมีมาตรการการจัดการความปลอดภัยในปัจจุบันสูงสุด ($\bar{x} = 3.16$) และรองลงมาด้านบุคคล ($\bar{x} = 3.07$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ และน้อยสุด ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{x} = 3.79$) อยู่ในระดับปานกลาง และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัส รอยพระพุทธรูปภาพรวมที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) เพื่อพิจารณาพบว่าด้านยานพาหนะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ระดับความคิดเห็นสูงสุด รองมาเป็นด้านทางหรือถนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 และระดับความคิดเห็นต่ำสุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ซึ่งมีค่าของมาตรการที่คาดหวังที่เพิ่มขึ้นจากมาตราปัจจุบัน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัส รอยพระพุทธรูป กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรีของมาตรการที่คาดหวังในภาพรวม

มาตรการการจัดการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็นในปัจจุบัน			ระดับความคิดเห็นที่คาดหวัง		
	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ
ด้านบุคคล	3.07	0.39	ปานกลาง	4.46	0.44	มากที่สุด
ด้านยานพาหนะ	3.16	0.43	ปานกลาง	4.5	0.46	มากที่สุด
ด้านทางหรือถนน	2.96	0.39	ปานกลาง	4.49	0.49	มากที่สุด
ด้านสภาพแวดล้อม	2.79	0.27	ปานกลาง	4.44	0.37	มากที่สุด
รวม	2.99	0.31	ปานกลาง	4.47	0.39	มากที่สุด

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยว

การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัส รอยพระพุทธรูปภาพรวม กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการจัดการความปลอดภัยในปัจจุบัน กับมาตรการการจัดการความปลอดภัยที่คาดหวัง ประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านบุคคล 2) ด้านยานพาหนะ 3) ด้านทางหรือถนน 4) ด้านสภาพแวดล้อม มีค่าความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน (Multiple Linear Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏประกอบด้วย ประสบการณ์ในการขึ้นเขาคิชฌกูฏ อุทยานฯ วิธีในการขึ้นสัมผัส รอยพระพุทธรูป จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ความสัมพันธ์ของผู้ร่วมเดินทาง และ

ยานพาหนะที่ใช้มา ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูปที่ศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรีของมาตรการที่มีในปัจจุบัน

ปัจจัยต่อการตัดสินใจ ท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ เขาคิชฌกูฏ	B	Unstandardiz ed Coefficients Std. Error	Standardize d Coefficients Beta	t	Sig	F	Sig.
Constant	3.197	.193		16.606	.000	3.845	0.001*
ประสบการณ์ในการขึ้น เขาคิชฌกูฏอุทยานฯ	.024	.033	.037	.729	.466		
วิธีในการขึ้นสัมผัสการรอยพระ พุทธรูป	.242	.075	.160	3.215	.001*		
จำนวนผู้ร่วมเดินทาง	.083	.041	.111	2.036	.042*		
ความสัมพันธ์ของผู้ร่วม เดินทาง	-.022	.027	-.040	-.796	.427		
ยานพาหนะที่ใช้มา	.007	.015	.025	.455	.649		

R = 0.216, R Square = 0.147, Adjuster R Square = 0.134
Std.Error of the Estimate = 0.44076 F = 3.845, Sig = 0.001

ทั้งนี้พบว่าผลการวิเคราะห์สมการเชิงถดถอยพหุคูณ พบว่าผลลัพธ์ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05) แสดงว่ามีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว (ปัจจัยต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ) ส่งผลต่อตัวแปรตาม คือ ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูปที่ศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรีของมาตรการที่มีในปัจจุบัน เพื่อหาความสัมพันธ์นอกจากนี้พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) มีค่าเท่ากับ 0.147 สามารถอธิบาย ได้ว่าตัวแปรอิสระ ปัจจัยต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ เขาคิชฌกูฏ ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูปที่ศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี และสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรได้ร้อยละ 14.70 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Beta) พบว่า วิธีในการขึ้นสัมผัสการรอยพระพุทธรูป (Beta =0.160) และจำนวนผู้ร่วมเดินทาง (Beta =0.111) ในทิศทางบวกส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูปที่ศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ ประสบการณ์ในการขึ้นเขาคิชฌกูฏอุทยานฯ (Beta = 0.037) ยานพาหนะที่ใช้มา (Beta = 0.025) และความสัมพันธ์ของ ผู้ร่วมเดินทาง (Beta =-0.040) ไม่ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้าน

การจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูปบาทภรณ์ศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน (Multiple Linear Regression Analysis) ระหว่างมาตรการการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรประกอบด้วย ด้านบุคคล ด้านยานพาหนะ ด้านทางหรือถนน และด้านสภาพแวดล้อม ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูปบาทภรณ์ศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรีของมาตรการที่มีในปัจจุบัน

ปัจจัย	B	Unstandardized	Standardized	t	Sig.	F	Sig.
		Coefficients Std. Error	Coefficients Beta				
Constant	-0.679	0.144		-4.712	0		
ด้านบุคคล	0.352	0.057	0.306	6.13	.000*		
ด้านยานพาหนะ	0.212	0.042	0.205	5.001	.000*	172.513	0.000*
ด้านทางหรือถนน	0.01	0.058	0.008	0.165	0.869		
ด้านสภาพแวดล้อม	0.667	0.074	0.405	8.998	.000*		

R = 0.797, R Square = 0.636, Adjuster R Square = 0.632
Std.Error of the Estimate = 0.27200 F = 172.513, Sig = 0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณามาตรการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรในปัจจุบัน พบว่ามาตรการที่มีในปัจจุบันในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 อยู่ในระดับปานกลาง คือ 1) ด้านบุคคล 2) ด้านยานพาหนะ 3) ด้านทางหรือถนน และ 4) ด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งมาตรการที่นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นในเรื่องด้านยานพาหนะมีมาตรการจัดการความปลอดภัยในปัจจุบันสูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 อยู่ในระดับปานกลาง และรองลงมาด้านบุคคลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 ตามลำดับ และน้อยสุดด้านสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27 อยู่ในระดับปานกลาง และในส่วนของมาตรการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรในปัจจุบัน ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูปบาทภรณ์ศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Regression Coefficient) พบว่าด้านสภาพแวดล้อม ด้านบุคคล และด้านยานพาหนะ ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูปบาทภรณ์ศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในเรื่องของมาตรการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรในปัจจุบันทั้ง 3 ด้าน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับวิธีการเดินทาง และผู้ร่วมเดินทางไม่ว่าจะเป็นการเดินทางเท้า และวิธีการนั่งรถโดยสารบริการรับ-ส่งเพื่อขึ้นไปสัมผัสการรอยพระพุทธรูป

บาท ควรที่จะมีมาตรการที่ควบคุมป้องกันที่เพิ่มขึ้นและมีความเข้มงวดในการควบคุมป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว

การสนทนากลุ่ม

ผลจากการสนทนากลุ่มสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามานมัสการรอยพระพุทธรูป อุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญู จังหวัดจันทบุรี ดังนี้

1) ส่วนใหญ่ที่พบเกี่ยวกับคนขับรถโดยสารบริการรับ-ส่ง เช่นการขับรถเร็ว หวาดเสียว การนำบัตรใบอนุญาตของอุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญู ของคนอื่นมาใช้ซึ่งไม่ได้รับอนุญาต การขับขี่โดยไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบการจราจรในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญู การพักผ่อนของผู้ขับขี่ที่เกินกำหนด พนักงานคนขับซึ่งบางไม่มีมารยาทในการให้บริการ

2) การใช้งานพาหนะส่วนใหญ่ขาดการตรวจสอบสภาพการใช้งานที่ต่อเนื่องและหลังใช้งาน

3) เมื่อใช้ถนนไปนานๆ ไม่มีการซ่อมแซมทำให้ถนนเป็นหลุม และขรุขระส่งผลกระทบต่อการใช้ที่ปลอดภัย

4) การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ซึ่งในพื้นที่หากมีฝนตก ทำให้การมองเห็นหรือวิสัยทัศน์ที่ไม่ปลอดภัยซึ่งมีผลกระทบต่อการบินบรลอาจเกิดอุบัติเหตุทางถนนสำหรับผู้ขับขี่และนักท่องเที่ยวได้

การสัมภาษณ์เชิงลึก

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามานมัสการรอยพระพุทธรูป อุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญู จังหวัดจันทบุรี มีผลการสัมภาษณ์ที่เป็นแนวทางในการสร้างเพื่อกำหนดแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามานมัสการรอยพระพุทธรูป กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญู จังหวัดจันทบุรี มีดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงการเดินทางโดยสารบริการรับ-ส่งเป็นวงต่อเดียว ซึ่งมีประโยชน์กับ นักท่องเที่ยว คือ ใช้เวลาในการเดินทางน้อยลงไม่ต้องไปรอต่อรถโดยสารคันใหม่ที่ลานเจดีย์ ลดความแออัดลง

2) การบริหารจัดการด้านการจราจรทางคิวรถโดยสารบริการรับ-ส่งจะมีข้อมูล โดยใช้วิทยุติดต่อกัน จะมีการรายงานถ้ามีคนมากเกินไปด้วยบนเขาคิซมัญญู ทางคิวรถโดยสารบริการรับ-ส่ง จะส่งรถเสริมรถขึ้นไปรับนักท่องเที่ยวลงมา

3) ผู้ขับขี่ยานพาหนะ ในปัจจุบันคนขับต้องได้รับการรับรองจากเจ้าของคิวรถโดยสารบริการรับ-ส่ง ซึ่งต้องมีทักษะความชำนาญในการขับขี่ในเส้นทางพื้นที่อุทยานฯ เนื่องจากการจราจรนั้นไม่สามารถใช้กฎจราจรเหมือนท้องถนนทั่วไป

4) การฝึกอบรมผู้ขับขี่ที่ได้รับอนุญาตได้รับจากหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนที่ได้มาตรฐานเป็นผู้รับรองที่ได้มาตรฐานโดยไม่ต้องใช้เจ้าของคิวรถเป็นผู้รับรองหรือการันตีผู้ขับขี่ยานพาหนะ ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่นในความปลอดภัย

5) อุทยานแห่งชาติต้องให้ข้อมูลสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น สภาพถนน สภาพอากาศ และการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมีการเตรียมตัวในการเตรียมร่างกาย และอุปกรณ์ที่อุทยานแห่งชาติอนุญาตให้นำขึ้นไปได้ โดยประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้ทราบก่อนการเดินทาง และก่อนขึ้นอุทยาน

6) การบังคับใช้กฎระเบียบของอุทยานแห่งชาติ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป ทัศนศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านบุคคล 2) ด้านยานพาหนะ 3) ด้านทางหรือถนน 4) ด้านสภาพแวดล้อม และได้ทราบปัญหาโดยพบปัญหา ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านยานพาหนะ ด้านทางหรือถนน ด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งส่งผลที่สืบเนื่องโดยตรงให้เกิดอุบัติเหตุ เป็นผลมาจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัย อันเกิดจากสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย และได้ทราบแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป ทัศนศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่ได้จากการศึกษา ดังนี้

1) ด้านบุคคล พิจารณากำหนดคุณสมบัติของผู้ขับขี่ยานพาหนะ ต้องได้รับการฝึกอบรมการขับขี่เฉพาะทางการขับขี่รถขับเคลื่อนสี่ล้อที่ได้มาตรฐาน ผู้ขับขี่ต้องมีใบบริการ และมีจิตสำนึกแห่งความปลอดภัยเสมอ

2) ด้านการจราจรเกี่ยวยานพาหนะ ยานพาหนะต้องมีสภาพพร้อมใช้งาน ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และต้องมีการตรวจสอบรถยนต์ยานพาหนะที่นำมาใช้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏก่อนได้รับอนุญาตให้นำมาใช้งาน

3) ด้านทางหรือถนน พื้นผิวถนนต้องเรียบ ไม่ขรุขระลื่น ไม่สะดุดเป็นหลุมเป็นบ่อ มีไหล่ทาง และมีไหล่ทางมีแบ่งแยกให้ผู้ขับขี่และผู้เดินทางเท้า มีความปลอดภัยมั่นใจ มีช่องทางมีความกว้างพอสำหรับที่รถสวนทางที่ปลอดภัย มีทางข้ามถนนด้วยความปลอดภัย ซึ่งต้องมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่มีเครื่องหมายสัญญาณจราจร มีป้ายเตือนที่สื่อความหมายได้ถูกต้อง ชัดเจนซึ่งง่ายแก่การสังเกตเห็น

4) ด้านสภาพแวดล้อม ต้องมีการตรวจสอบสภาพแวดล้อม ที่เป็นจุดเสี่ยง และมีการแก้ไขปรับปรุงจุดเสี่ยงเพื่อให้เกิดความปลอดภัย มีการเพิ่มความปลอดภัยโดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อม

การศึกษาเรื่องแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป ทัศนศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี สามารถสรุปแนวทางในการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป ทัศนศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ประกอบไปด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านบุคคล คือ พิจารณากำหนดคุณสมบัติของผู้ขับขี่ยานพาหนะ ผู้ขับขี่ควรได้รับการตรวจสอบสุขภาพโดยแพทย์ ก่อนได้รับอนุญาตใช้ใบขับขี่ ต้องมีใบขับขี่ใบอนุญาตตามกฎหมาย ต้องได้รับการฝึกอบรมการขับขี่เฉพาะทางการขับขี่รถขับเคลื่อนสี่ล้อที่ได้มาตรฐาน โดยภาครัฐหรือภาคเอกชนที่ได้รับมาตรฐานที่มีการยอมรับ ต้องมีความรู้กฎการจราจรและกฎระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ซึ่งผู้ขับขี่ยานพาหนะควรได้รับความรู้ความเข้าใจ ในการขับขี่รถให้ถูกต้อง และปลอดภัยตลอดจนต้องมีทักษะเพียงพอ ผู้ขับขี่ต้องมีใบบริการ และมีจิตสำนึกแห่งความปลอดภัยเสมอในการขับขี่ไม่ประมาท มีความระมัดระวังให้ตระหนักเสมอว่าขับรถอย่าใจร้อนเอื้ออาทรเพื่อนร่วมทางไม่ดื่มสุราขณะขับขี่ ไม่เสพสารเสพติด และผู้โดยสารหรือนักท่องเที่ยวที่เดินทางเท้า ซึ่งเป็นผู้มีความสำคัญมาก ทางอุทยานฯ ควรให้ความรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการจราจรในพื้นที่เพื่อให้เกิดความปลอดภัย จึงควรปฏิบัติดังนี้ คือ (1) ความรู้ เรื่องการจราจร สัญญาณจราจร ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการข้ามถนน เดินตามทางถนน รอยและเรียกรถ และขึ้นลงรถ (2) มีน้ำใจและมารยาทในการข้ามถนน ขึ้นลงรถข้ามถนนระมัดระวังรถ เพื่อให้เกิดความปลอดภัย (พนมศักดิ์ วิสัยเลิศ, 2553)

2) ด้านยานพาหนะ พิจารณาเพื่อให้เกิดความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว นั้น ยานพาหนะต้องมีสภาพพร้อมใช้งาน ตาม พ.ร.บ. จารจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 6 “ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่มีสภาพไม่มั่นคง แข็งแรงหรืออาจเกิดอันตราย หรืออาจทำให้เสื่อมเสียสุขภาพอนามัยแก่ผู้ใช้ คนโดยสาร หรือประชาชนมาใช้ ในทางเดินรถ ซึ่งต้องมีการตรวจสอบรถยนต์นำเข้ามาใช้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาคิซมกุกก่อนได้รับ อนุญาตให้นำมาใช้ งาน ยานพาหนะที่มีสภาพชำรุดบกพร่องขาดการตรวจสอบและการบำรุงรักษาที่ดีก่อนใช้ งานซึ่งในต่างประเทศนั้น จะมีความเข้มงวดมากในการตรวจสอบสภาพยานพาหนะ เนื่องจากถือว่านอกจากจะเป็นอันตรายกับเจ้าของผู้ขับขี่ยานพาหนะแล้วยังเป็นอันตรายต่อสาธารณะชนอีกด้วย (บัณฑิต ตั้งกมลศรี, 2559) ในการนำมาใช้ในพื้นที่ขณะขับขี่และหลังการขับขี่ควรมีการตรวจสอบก่อนการใช้งานยานพาหนะให้อยู่ ในสภาพพร้อมใช้งานเสมอ ในการตรวจสอบควรพิจารณาถึงส่วนประกอบดังนี้ ยางรถยนต์ควรอยู่ในสภาพดี ความอัดของยางหรือลมที่เหมาะสม เข็มขัดนิรภัย ประตูรถยนต์ต้องอยู่ในสภาพดี ฟิล์มกรองแสงถ้าที่บ มากยังมีอันตรายปัจจุบันกฎหมายกำหนดให้ไม่ควรทึบเกินไป โดยกำหนดให้ความทึบ หรือเข้มไม่เกิน 50% หม้อน้ำอยู่ในสภาพดีมีน้ำอยู่เต็มพอดีเสมอ เพื่อถ่าย สายพาน คั่นส่งคั่นเร่ง เกียร์และพวงมาลัย ต้องอยู่ใน สภาพดี มีตรวจเช็คน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันครัชส์ น้ำมันเบรก น้ำมันเกียร์ต้องมีเพียงพอในการใช้ งาน และอุปกรณ์ต่างๆ ของรถต้องอยู่ในสภาพดีเสมอ เช่น กระจกมองหลัง กระจกข้างไฟหน้า ไฟเบรก ไฟ เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา แตร ที่ปิดน้ำฝน เครื่องดูหน้าปัดมาตรวัดทั้งมาตรวัด ความร้อน มาตรวัดน้ำมัน และมาตร วัดความเร็ว (กาญจนกรอง สุอังคะ, 2559)

3) ด้านทางหรือถนน พิจารณาในสภาพของถนนต้องมีการตรวจสอบเสมอ เพื่อให้เกิดความปลอดภัย สำหรับนักท่องเที่ยว และผู้ขับขี่ยานพาหนะในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขาคิซมกุก ซึ่งพิจารณา พื้นผิวถนนต้อง เรียบ ไม่ขรุขระลื่น ไม่สะดุดเป็นหลุมเป็นบ่อ มีไหล่ทาง และมีไหล่ทางมีแบ่งแยกให้ผู้ขับขี่และผู้เดินทางเท้า มี ความปลอดภัยมั่นใจ มีช่องทางมีความกว้างพอสำหรับที่รถสวนทางที่ปลอดภัย มีทางข้ามถนนด้วยความ ปลอดภัย ซึ่งต้องมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่มีเครื่องหมาย สัญญาณจราจร มีป้ายเตือนที่สื่อความหมายได้ ถูกต้อง ชัดเจนซึ่งง่ายแก่การสังเกตเห็น เช่น มีสี่สะท้อนในเวลากลางวัน และแสงสว่างเพียงพอเพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ ถนน มีความสะดวกในการสัญจรไปมา (กาญจนกรอง สุอังคะ, 2559) ในการปรับปรุงสภาพถนนนี้เพื่อให้เกิด ความปลอดภัย ซึ่งการตรวจพบความบกพร่อง ของถนนนั้น เป็นการออกตรวจถนนเพื่อซ่อมบำรุงซึ่งจะ ทำให้ได้ข้อมูลความบกพร่องของถนนก่อนที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ทั้งนี้ การตรวจสอบถนนจะเป็นงานในความ รับผิดชอบของหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนซึ่งต้องทำเป็นประจำตามช่วงระยะเวลาที่กำหนด (อมรชัย สีลาขจร จิตร และภาณุพงศ์ ภาณุดุสิตติ, 2558)

4) ด้านสภาพแวดล้อม เพื่อให้สภาพแวดล้อมเกิดความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมที่ ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนเป็นอุปสรรคตามธรรมชาติ เช่น ฝนตกหนัก หมอกหนาซึ่งต้องมีการ ตรวจสอบและประเมินสถานการณ์ในการให้หยุดรถโดยสารบริการ หรือยานพาหนะที่นำไปใช้ในพื้นที่อุทยาน แห่งชาติเขาคิซมกุก ความคับคั่งของการจราจรทำให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะ และคนเดินทางทำต้องแย่งพื้นที่ถนน ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ประมาทการจราจรมาก เนื่องจากช่วงเทศกาลอุปสรรค (บัณฑิต ตั้งกมลศรี, 2559) และต้องมีการตรวจสอบสภาพแวดล้อมที่เป็น จุดเสี่ยง และมีการแก้ไขปรับปรุงจุดเสี่ยงเพื่อให้เกิดความ ปลอดภัย มีการเพิ่มความปลอดภัยโดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อม เช่น การเพิ่มระยะการมองเห็นอาจมีการ ตัดกิ่งไม้บริเวณทางแยก ติดตั้งไฟส่องสว่างบริเวณรอบ และติดตั้งป้ายวัสดุอุปกรณ์สะท้อนแสงให้กับวัตถุข้าง ทางในการเดินทาง เพื่อช่วยการมองเห็น (อมรชัย สีลาขจรจิตร และภาณุพงศ์ ภาณุดุสิตติ, 2558) ซึ่งใน

พื้นที่อุทยานฯสามารถติดตั้งป้ายเตือน แผ่นสะท้อนแสงเพื่อช่วยการมองเห็นได้ทำให้เกิดความปลอดภัยกับผู้ขับขี่ยานพาหนะและนักท่องเที่ยวเดินทางเท้า และมีการตรวจสอบซ่อมแซม และเพิ่มเติมเกี่ยวกับป้ายการจราจร ป้ายเตือน ป้ายบังคับ ซึ่งทุกป้ายต้องมีคุณสมบัติที่ถูกต้องครบถ้วนมีการติดตั้งที่ถูกต้อง มองเห็นง่ายชัดเจน ถ้าป้ายไหนชำรุดต้องมีการซ่อมแซมปรับปรุงทันที (กาญจน์กรอง สุอังคะ, 2559) ทั้งนี้ต้องจัดเจ้าหน้าที่ควบคุมด้านการจราจรให้เพียงพอเพื่อควบคุมความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานฯ และพื้นที่ข้างเคียง

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจร มาตรการทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านบุคคล 2) ด้านยานพาหนะ 3) ด้านทางหรือถนน 4) ด้านสภาพแวดล้อม เป็นมาตรการที่มีความจำเป็นต่อการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป ทัศนศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญู จังหวัดจันทบุรี

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสการรอยพระพุทธรูป ทัศนศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญู จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้มีการวิจัยขอเสนอแนะให้มีการวิจัยดังนี้

จากการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า ควรศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของภาครัฐ (โดยเฉพาะกรมการขนส่งทางบก) ในการบริหารจัดการจัดการความปลอดภัยด้านการจราจรของรถยนต์โดยสารการรับ-ส่งนักท่องเที่ยว และการตรวจสภาพรถให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมถึงการควมฝึกอบรมพนักงานผู้ขับขี่รถโดยสารบริการรับ-ส่งที่เป็นมาตรฐาน และควรศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะการขับขี่ที่ปลอดภัยของผู้ขับขี่รถโดยสารบริการรับ-ส่งสำหรับนักท่องเที่ยวที่ขึ้นนมัสการรอยพระพุทธรูป อุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญู จังหวัดจันทบุรี เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวที่เป็นมาตรฐานต่อไป

บรรณานุกรม

- กาญจน์กรอง สุอังคะ. (2559). การศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ของวัยรุ่นที่มีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์.สาขาวิชาวิศวกรรมขนส่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ทวีป ศิริวิเศษ. (2551). การบริหารงานชุดโครงการนโยบายและแผนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.ประชาคมวิจัย ฉบับที่ 57 หน้า 11-13.
- บัณฑิต ตั้งกมลศรี. (2559). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือ: วิเคราะห์กลุ่มพหุ. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
- พนมศักดิ์ วิลัยเลิศ. (2553). การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหมอ: อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี. สาขาการวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักประชาสัมพันธ์เขต 1 (2556). **ท่องเที่ยวกับความปลอดภัยในการเดินทาง**.สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2561. จาก:https://www.region1.prd.go.th/ewt_news.php?nid=5012
- อมรชัย ลีลาขจรจิตร และภานุพงศ์ ภาณุดุสิตติ. (2558). การจัดการข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วน โรงพิมพ์อักษรไทย (น.ส.พ. ฟ้าเมืองไทย).

อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ. (2560). **สรุปการบริหารจัดการงานประเพณีนมัสการรอยพระบาทพลวง
เขาคิชฌกูฏ ปี 2560.**

Taro Yamane.(1973).**Statistics: An Introductory Analysis.**3rdEd.New York.Harper and Row
Publications.